

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

A legszebb hivatásból a leghitványabb mesterség?

Csakis belső használatra,
esetleg rétegműsorban mondasz,
akkor is csak tolvajnyelven, szakzsargonban
fél- vagy részigazságokat...

*

Magad is hasznélvezője vagy
A kábítószer- vagy embercsempészetnek,
Egy-egy kisebb esetre látványosan lecsapsz,
Feldobod, hogy lássák éberséged, ügyességed...

*

Piti csirkefogókra
Példát statuáló súlyos ítéletet szabsz,
A nagy cápákat,
Meg hagyod szabadon ragadozni...

*

Magánéletemet hivatásom alá rendelve
érdekházasságot kötök:
a fő, hogy férjem-feleségem
tudjon és tanítson engem angolul stb.

*

Önkéntesen vállalom „cölibátust”
vagy gyerektelenséget,
a tudomány-művészet stb. oltárán áldozva –
s mire kiderül, hogy ez csak megfutamodás volt...

*

Nemhogy átmenteném, de módszeresen kiírtom
a profi fociból a grundfoci jó szellemiségét, ethosát

*

Hazafinak és sportembernek
adom elő magam,
amíg megfizetnek, kitüntetnek, kiemelnek érte,
de az emberektől addig is testőrök zárnak el...

*

Virtuális-valóságos menlevelem,
előjogaim-privilegiumaim tudatában
nagyfaszosan vagánykodok,
hogy másokat beugrasszak

*

Csak a közismert személyiségekkel vagyok
olykor-olykor szolidáris,
a nálam ismeretlenebb üldözött kollegákkal
miért is lennék, mi jó származik nekem ebből?

*

A nem kényes témákban
szinte tobzódok a „szólásszabadságban”
azt a látszatot keltve:
én itt most bármi másról is így beszélnék...

*

Mikor a lábam lógotom,
mikor a tengert úszom át:
ez utóbbit én nem a nyílt vízben,
de egy luxushajó medencéjében...

*

Nem látjátok, hogy szenvedek:
önmagam a végsőkéig súlytalanítva
elviselhetetlenül könnyűvé teszem
szellemi létezésem...

*

Akár Rómát is felgyújt(at)om,
vagy embert is ölök-öletek,
ha mint művésznak
új élmény kell főművem megírásához

*

Nem becsületes megtaláló:
eltulajdonítja mások értékeit,
majd vagy eltünteti,
vagy részeket átvesz, az egészet átfesti...

*

Mindig csak magam
vagy a nálam gyengébbet ajánlom,
sosem a nálam nem rosszabbat,
pláne nem a nálam jobbat...

*

Meghirdetem nektek az elvi harcot,
majd egy luxuskocsin még időben elviharzok...

*

Amíg én nem kerülök politikai fogolyként börtönbe,
nem tiltakozok, protestálok a börtönviszonyok miatt

*

Eltitkolja vagy meghamisítja,
önkényesen szelektálja
a közérdekű adatokat –
félretájékoztatja-vezeti a közösséget!

*

Minden meg tudsz magyarázni –
még az elégtelen bizonyítványt is,
tudod, hogyan kell a szerecsent mosdatni...

*

Bármiről bebizonyítom:
nem vállalja-vállalta identitását,
mert igazából, „a lelke mélyén”
homoszexuális, leszbikus...

*

Pont azokat a gátlásokat oldom,
amik az emberállatot kultúrlénnyé teszik –
az elsőgenerációs értelmiségi ifjakban
fixálom a görcsöket, erősítem a gátlásokat...

*

Misztifikálom a művészalkatot,
hogy elvegyem a próbálkozó kedved,
túlhangsúlyozom a tehetség szerepét
a kutató-feltaláló vagy más alkotó pályán...

*

Nekem mindennél fontosabb,
Hogy tanítványaim, iskolámnak diákjai legyenek,
Ezért az antitalentumokat is hitegetem,
És kilátásaik megszépítésével kábítom, csábítom

*

Ha lehet: kancsukával, az erő pozíciójából,
ha nem: butítással, bolondítással, rémisztgetéssel
erőltetett menetben hajtom az elbirkásított nyáját rögeszményeim, rémálmaim megvalósítása felé...

*

Összerakhatatlan-összeegyeztethetetlen fragmentumokra töröm szét
az egy és oszthatatlan embert és egy világát,
hiszen „Minden egész eltörött”, ugye?

*

Tudósi vagy gyógyítói-terapeuta minőségemben
a mindent látó isteni szemnek képzelem magam

*

Obszcén tekintete bárkit-bármit levetkőztet
a csúnya meztelen naturális „tényigazságokra” –
képes vagyok úgy leírni magát a csókot,
hogy egy életre megundorodjál megízlelésétől...

*

A hazai pálya előnyeivel
és biztos hatalmi pozícióból
kezdemenyezek és folytatok
kötetlen és laza „beszélgetést”, eszmecserét...

*

Sors nyiss nekem tért:
ha nem használhatok,
legalább nagyot ártsak az emberiségnek –
így is fennmaradt hírhedté váló nevem, ugye?

*

Azon a címen,
hogy az elitnek életformákkal kell kísérleteznie,
élem a bohém, hedonista aranyifjúság
tüntetően életellenes „életét”

*

Inkább szerepjátékként
mint komoly őszinteséggel,
a megtéréshez vivő termékeny megbánásként
kéjelegve pocskondiázom, mocskolom magam szügyig

*

Az én szerénységemre
tényleg illik Goethe mondása:
„Csak a mihaszna szerény!”

*

Testem-lelkem messzire bűzlik
az önfeldicsérés pacsuli szagától...

*

Bármilyen áron hajhászod, illetve gyártod
az egyre óriásibb szenzációt,
a mecénások, helyesebben: a szponzorok
kegyeinek gyors – bár rövid – megnyeréséért...

*

A keserű pirulát
geil sziruppal öntve le nyomom le a torkodon -
lenyeletem, megetetem
az infantilizált köznéppel a varangyos békákat...

*

Az a védőügyvéd vagyok,
aki összejátszik az ügyésszel,
titkot árul a rendőrségnek,
s az ítélet súlyosbításáért fellebbez

*

Önművelésre,
továbbképzésre, tájékozódásra szánt időben
csak szappanoperák gyorsétkezése közben
leginkább a disznóólban sűrög-forog...

*

Elfogadottá teszed a hazugságot,
ami rákosan burjánzik tovább...
Elhiteted: aki „egy kicsit” nem hazudik,
az hamarosan akár még éhen is halhat...

*

Saját lelki betegsége miatt
a legsötétebb víziókkal rémisztget -
ha vonzó-taszító példáját követnék,
akkor az emberiség az öngyilkosok klubja lenne

*

Csak a WC-ben olvasok:
malac falfirkát és tegnapi újságokat,
már naplót vagy rendes levelet sem írok,
maximum szellemeskedve esemeseket...

*

Mintha fizetett gagmen lenne,
remek sértést, gonosz viccet agyal ki
és nem szabadalmaztatja,
de azonnal közkinccsé is teszi

*

Ha egy műve befut,
Itt és most sikeres, sláger is lesz,
Akkor nem tud ellenállni a nyomásnak,
S ontja magából az utánérzéseket....

*

Nagybani adócsalóknak ad
félíg-meddig titokban „jótanácsokat”,
Segít megtalálni a kiskapukat,
hogyan kibújjon a közteherviselésből

*

Miközben megkerüli,
úgy tesz mintha megválaszolná a kérdést,

vagy „bebizonyítja” a kérdésről,
hogyan naiv, értelmetlen, buta stb.

*

Rosszul feltett kérdést ültet az agyadba,
hogyan azon rágódj és kérődzél holtodig,
álproblémák megoldására pazarold el
igencsak véges szellemi energiáid

*

1984 előtti és utáni történelmet
monopolhelyzetből
a megrendelő igényére
naprakészen átírok, hamisítok, kitörlök...

*

A gondnokságomra bízott kis- és nagykorúakat
szellemileg leépítem,
lelkileg és anyagilag is kifosztom,
örökre személyem vagy izmusom rabjává teszem!

*

Átvitt értelemben is
messziről jött emberként
szabados fantáziával jó nagyokat mond,
úgysem tudnak utánajárni,
úgysem tudják ellenőrizni, cáfolni...

*

Annyit agyaskodok-okoskodok,
hogyan nemcsak saját magamat,
de még a rám jó példaként tekintőket is
sikerül „eltétleníteni”, passzivitásra kárhoztatni

*

Sokat segítesz
minden idők legrosszabb kormányainak,
hogyan minél több embert minél tovább
hitegessenek, csapjanak be, verjenek át

*

Csak képes beszédben szólok hozzá:
értse, ahogy akarja –
én azért elmondtam a magamét,
s ezzel felmentettem a lelkem...

*

Isteni tökélyre törekedve
perfekcionizmusára büszke:
sokkal többet radírozna
mint amennyit egyáltalán leír...

*

Teljesen elégedett,
ha rájött egy igazságra, feltalált valamit,
egy lépést sem hajlandó tenni azért,
hogy ez közkincs is legyen...

*

Ha nem lehetek az írók fejedelme,
akkor lesz a fejedelmek bértollnoka

*

Értékválasztásom rejtve
elhitetetem:
mintha tényekből
bármi vagy pont ez az egy dolog
„következ(het)ne”...

*

Előfeltevései elhallgatásával
vagy elbagatellizálásával
álobjektív légkört teremt
maga és kijelentései, teóriái körül

*

Vagy azt hirdetem és tanítom:
egy a lehetséges történelemírás,
vagy azt vallom,

hogy ahány ember, annyi a történelmi igazság

*

Buzgó magándetektívként
mint megbízóm meghosszabbított karja
háborgatom magánéleted szent békéjét,
kiszimatolom lelki várad, véderőd gyengéidet!

*

Impresszionista kritikámban
nekem a bírálendő Mű csak ürügy
magam mutogatására,
saját fényezésemre és legendám építésére

*

Erkölcsei döntőbíróként
csak az egyik fele(sége)t hallgatja meg,
s ennek alapján hozza meg
megfellebbezhetetlen elmarasztalását

*

A német nyelvtan és filozófia szellemével
megerőszakolom, elsorvasztom a magyart –
azt nem honosítva,
ezt nem megtermékenyítve, megújítva...

*

Ha már elvesztettem illúzióimat,
egy héten belül
álnéven
pro és kontra több cikket is írok...

*

Az outsider
s magát nyilvánosan védeni nem tudó
régészt stb. stb.
személyeskedéssel, diliflepnizéssel
tenném de jure- de facto párbajképtelenné...

*

Az egyik potyakajás és -piás
sajtótájékoztatóról a másokra jár,
hogyan azután a cégek közleményét
leadja mint saját tudósítást...

*

Nem mindig tolakodó,
nem mindig magát tolja előtérbe –
egy szerepet csak végső esetben vállalna:
a névtelen hőst

*

Ha nincs azonnali és pozitív visszhang,
akkor megsértődve kvietálok és pecázni járok

*

Ha nem is tudom, de mindig teszem:
öncenzúrával már előre kiherélem művem

*

Nincs szívem kidobni a léghajómból
„lenyűgöző” tudásom lehúzó ballasztját

*

Szemérmetlenül, szégyentelenül
nagy nyilvánosság előtt követ el lelki maszturbációt

*

Segítőkéz önkéntes házimunkásként
az utcára teregetem ki a konkurencia szennyesét

*

Addig
bátran, leleményesen, elszántan
nyomozok egy ügyben,
amíg be nem szól a lap főszerkesztője:
ez tabu cég, ez tabu párt...

*

Ha már a nemzethalált jósolta,
nem szeretne tévedni:
rontaná boltját –
most már fut a pénze, szavahihetősége után

*

A lelki hadviselés fegyvereiben
szárazon tartom a puskaport,
és imádkozom:
a rosszisten tegye indiszponálttá a riválisom

*

Elpazaroltam mindenem,
amiről számot kéne adnom –
de a másnak is tanulságos
nyílt meggyónás helyett
csak lapulok...

*

A templomot szatócsboltta,
a kultúrházat rossz kocsmává,
a színházat lebujjá,
a könyvtárat meg videotékává zülleszttem.

*

Örökifjúságot ígérek –
de csak infantilizállak,
nem engedlek felnőni,
kamaszkorod fixálom, hibernállak...

*

Olyan bölcs rabbi vagy guru vagyok,
aki minden kérdésre rögtön tudja a helyes választ

*

Receptfelíró automataként
már nem is hisz benne,
hogyan - egész - embert gyógyítja:
csak megkopasztani vagy lerázni akarja

*

Megalkuvásaiba belecsömörlött
nagyöreg „bölcsként”,
mások tiszta hitébe rendőrcsizmával és lóval
cinikusan beletapos...

*

A virágvasárnapi bevonulás, hozsannázás stb.
nekem,
a korbácsütés, leköpködés
és a megalázó Golgota keresztje
neked

*

A tudás édes gyümölcsét élvezném,
ezzel szívesen hencegnék is fűnek-fának:
de a keserű gyökér és a napi kapálás, metszés stb.
már nem kell...

*

Magam is úgy látom s láttatom,
hogyan a király nem meztelen,
sőt: a legszebb ruha van rajta...

*

Figyelemelterelő
kis bűnöket találok ki:
és teátrálisan nagy bűnbánatot
gyakorlok-gyakoroltatok

*

Fő, hogy a rendőrségnek
jó legyen a statisztikai mutatója,
egy-két beáldozott kis halat elfogok,
s ezt nagydobra verem

*

Tudom:
kitől függ kinevezésem

és a cég pénze, meg az enyém -
a politikai kurzust kiszolgálva
szelektíven üldözöm a bűnösöket

*

Életfogytiglan és rendszeresen
az én drága lelki segélyemre szorulóvá teszek

*

„Szerelem”
címszó alatt
csábítási trükkökről és női praktikákról
vagy csak gyötrelmekről, sötét vermekről,
és zsákbamacskáról írok...

*

Mint a női magazin főnöke
cerberusként ügyelek rá,
nemhogy a halál témáját,
de még magát a szót se érintsék

*

Mindig csak utalok,
célozgatok és sejtelmeskedek –
soha egy határozott, egy végleges és férfias
Igen vagy Nem!?

*

Olyan vagyok mint Karinthy
matekot korrepetáló apukája,
én sem értem azt, amit tanítani akarok –
de a gyereket vágom pofon

*

Mivel
még magadat sem sikerült meggyőznöd
elveid igazáról,
ezért
szinte üldözöd az embertársaidat,
hogyan győzködd őket

*

Mindentől ironikus távolságot tartok,
mindentől elhatárolódom,
szerepekben bujkálok,
még tegnapi magammal sem vállalom azonosságot!

*

Komolyzenei kritikáimat
főleg a bennfenteseknek írom –
egy cseppet sem zavar,
hogy a közszolgálati rádióban beszélek...

*

„Tévesztve” játszom
a hálás nagypapa szerepét -
az apai betöltetlen marad,
a gyerek apai szigor nélkül nő fel

*

Önismeretemre jellemző, hogy
fél lábbal is jelentkezem Tarzannak
és balhézok, ha nem kellek –
de fogyatékos diákom is erre biztatom....

*

Az iskolám fennmaradása érdekében
akkor is felveszlek,
ha tudom:
nem erre a pályára születtem,
s talán örökre boldogtalan leszel...

*

Paternalista tervközgazdászként és politikusként
majd én eldöntöm, mire lesz szüksége a jónépnek

*

Úgy tesz
mint aki nincs tisztában elemi fogalmakkal:
összekeveri például a kultúrát a civilizációval,

az erkölcsöt az etikával és a többi...

*

Ott is fejlődést akar láttatni,
ahol ennek nincs értelme,
vagy ahol a változásban több a veszteség
mint a nyereség...

*

A szabadidődben
operett-dalokkal végleg elfeledtetném veled
az állandósult kényszermunkatábori élet
elviselhetetlen, lelkipogányatékony szenvedéseit.

*

Olcsó
szellemi kábítószerrel
reptelek új s újabb
mesterséges paradicsomokba

*

Gyereket beszélek a hasadba,
elhitetem veled, hogy isten vagy.
De akkor már hiába keresel,
amikor rádzuhan a rideg valóság...

*

Az ügyeletes bebeszélőként
elhitetem veled, hogy
ne aggódj:
ügyedet jól képviselik
és neked nincs semmi dolgod...

*

Kevés tudásmorzsád
feldicsérem, megcsodálom,
hogy ne is akarj
jobban, többet, egészen tudni...

*

Írott-íratlan

elemi munkaköri kötelességem teljesítéséért is
már jutalmat, kitüntetést, címet-rangot,
de legalábbis hátbeveregetést várok...

*

Amit már nem érek fel ésszel és szívvel,
az idegesít:
megsemmisítem a művet,
ellehetetlenítem az alkotót

*

Nem a Gulagra,
vagy a Szilencium belső önemésztésére,
de amerikai, német egyetemekre „száműztek” vendégprofesszornak –
ezt adom elő a passiómak...

*

Olyan
kocsmádban a legjobb
filozófus vagy,
aki amatőr focitudására
és gulyáslevesére a legbüszkébb

*

Idejekorán kényszerpályára,
vakvágányra teszem
a szellemi „vak”,
kiszolgáltatott, önbeskatulyázó serdülőket...

*

Ex cathedra
ledarálom megírt régi előadásom,
majd ügyesen kibújok
az aktuális kérdések és kérdezők elől